

Dobór technologii przewozu i prac ładunkowych

Styropian to ładunek charakteryzujący się dużą podatnością:

- przewozową,
- naturalną,
- techniczną.

Nie zostały określone specjalne wymagania dotyczące technologii przewozu. Wyprodukowany i zapakowany styropian zalicza się do ładunków sztukowych.

Przewóz ładunku opierać się będzie na technologii uniwersalnej. Charakteryzuje się ona:

- najniższym poziomem mechanizacji robót ładunkowych,
- większość prac wykonywana jest ręcznie,
- wykorzystywane są jedynie proste urządzenia specjalistyczne (np. podłogowe przenośniki rolkowe),
- stosuje się tabor uniwersalny

Proces ładunkowy to szereg powiązanych ze sobą operacji ładunkowych, wykonywanych kolejno w ustalonym porządku i odpowiednim czasie (harmonogram załadunku). Prace ładunkowe stanowią wyodrębnioną część procesu transportowego, na który składa się:

- załadunek,
- przewóz właściwy,
- wyładunek.

W procesie ładunkowym wykorzystuje się trzy podstawowe technologie wykonywania robót ładunkowych:

- zunifikowaną,
- specjalizowaną,
- uniwersalną (bez użycia zmechanizowanych maszyn

załadowczych).

Prace ładunkowe wykonywane podczas załadunku styropianu wykonywane są ręcznie, a więc w tym przypadku będzie zastosowana technologia uniwersalna. Ręczne prace ładunkowe wykonywane są bezpośrednio przez pracownika, tzw. siłą mięśni.

Czas realizacji załadunku i wyładunku na krótkich odcinakach drogi stanowi około 50% całego czasu pracy środka transportowego. Na czas prac ładunkowych składają się nie tylko czas załadunku i rozładunku, lecz także czas oczekiwania na załadunek i wyładunek, manewrowanie samochodem, oraz czas poświęcony na umocowania i zabezpieczenia ładunku.

Okres załadunku i rozładunku uzależniony jest od organizacji jednostek, które dokonują operacji załadowczych i wyładowczych, w tym przypadku od organizacji pracy ludzi. Natomiast czas poświęcony na czynności manewrowe zależy od wielkości placu manewrowego oraz przygotowania dróg dojazdowych, jak również sprawności kierowcy i obiektu transportującego styropian.

Obliczenia

W celu właściwego wykorzystania ładowności pojazdu, należy określić wskaźnik wykorzystania jego przestrzeni ładunkowej, który oblicza się głównie przy przewozie ładunków objętościowych. Wyraża się on wzorem:

$$W_v = V_t / V_p$$

gdzie:

W_v - wskaźnik wykorzystania przestrzenności przestrzeni ładunkowej pojazdu,

V_t - objętość zajmowana przez ładunek [m^3],

V_p - kubatura przestrzeni ładunkowej środka przewozowego lub

jednostki ładunkowej [m³].

Im wskaźnik wykorzystania przestrzenności przestrzeni ładunkowej W_v jest bliższy lub równy wartości 1, tym przestrzeń ładunkowa środka przewozowego jest lepiej wykorzystana.

	Obj. paczki [m ³]	Ilość metrów zajmowana przez ładunek [m ³]	Kubatura przestrzeni ładunkowej środk transp. [m ³]	Wskaźnik wykorzystania przestrzenności W_v
1.	0,3	104,00	105,00	0,99
2.	0,3	108,00	108,00	1
3.	0,3	100,80	100,80	1
4.	0,3	97,60	104,00	0,93
5.	0,3	99,00	108,00	0,91
6.	0,3	97,20	97,20	1
7.	0,3	93,00	94,00	0,98
		Suma: 700,00m ³	Suma: 717m ³	Suma: 6,81

Jeśli szukają Państwo pomocy w napisaniu własnej pracy - potrzebują Państwo fachowych konsultacji to polecamy stronę [pisanie prac](#) - profesjonalna pomoc w pisaniu prac w granicach prawa.